

El propietari d'un restaurant de la Cerdanya explica com Pujol Ferrusola el va enganyar amb un préstec de 300.000 euros

L'empresari ha declarat que va gestionar el crèdit amb la Banca Reig i que ignorava que en realitat els diners procedien del fill de l'expresident de la Generalitat

Jordi Pujol Ferrusola a l'Audieència Nacional / JOSÉ LUIS ROCA

El judici per la **fortuna oculta a Andorra de la família Pujol** continua centrant-se en les operacions del primogènit de l'expresident, Jordi Pujol Ferrusola, de les quals la fiscalia sospita. Entre els testimonis que han comparegut aquest dimecres hi ha el propietari d'un restaurant de la [Cerdanya](#). El fiscal relata en el seu escrit d'acusació que, el **desembre de 1995**, es va registrar en el compte de Pujol Ferrusola a Andorra **una sortida de fons per import de 50 milions de pessetes** (300.506 euros) cap a la societat que gestionava l'establiment ceretà. L'acusació pública assegura que, encara que la **Banca Reig figurava com a prestadora, el titular real era el primogènit de l'expresident**. De fet, el mateix dia de la subscripció es va signar un conveni privat en què es reconeixia que les quantitats corresponents a la devolució del préstec **s'havien d'ingressar al compte de Jordi Pujol Ferrusola**.

El propietari del restaurant ha assegurat davant del tribunal que **ell va signar el préstec amb la Banca Reig** i que **ignorava que en realitat els diners procedien de Pujol Ferrusola**. Sí que ha dit que fou el primogènit qui el va animar a demanar un préstec a l'entitat bancària, **els propietaris de la qual eren clients del seu establiment**. Tampoc ha sabut explicar **per què va haver de signar a Barcelona un préstec que li concedia un banc andorrà**. A preguntes de la defensa ha afegit que no li hauria importat que el préstec l'hi hagués fet el fill de l'expresident català.

El seu testimoni s'ha sumat a la desena de titulars de comptes andorrans que ignoraven el motiu pel qual apareixien com a beneficiaris de transferències de Pujol Ferrusola. Tots, inclosos els que van tenir alguna relació amb ell, com el que va ser el seu professor, **José María Montserrat Alberti**, que ha explicat que van intentar un negoci de motors menys contaminants i de menor consum. Aquest testimoni també ha declarat que ignorava per què constava que li havia ingressat 12.000 euros al seu compte andorrà. Un altre, propietari d'una constructora, ha afegit que no el coneixia de res: «Només [coneixia] el vell, que el vaig veure en un partit de futbol», ha assenyalat l'home, que ha hagut de declarar assistit per la seva filla a causa de la seva avançada edat i problemes d'audició.

Illes Caiman i Illes Verges

Durant la sessió d'aquest dimecres també ha sortit a la llum una **inversió de 120.000 euros** que va realitzar **Jordi Pujol Ferrusola a través del BBVA** relacionada amb l'emissió d'unes preferents d'una filial de l'entitat bancària a les Illes Caiman. Un exdirectiu del banc ha explicat davant del tribunal que **els dividends es van repartir a Espanya i no al paradís fiscal**. A més, aquestes preferents estaven controlades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV), per la qual cosa ha dissipat els dubtes que, en aquest sentit, tenia el fiscal sobre aquesta operació.

L'últim a declarar ha estat el financer Carlos Javier Tusquets Trias de Bes, company d'universitat de Pujol Ferrusola, que s'ha desvinculat totalment de la important inversió que aquest va realitzar en el fons anomenat Selecta Fund Class-A. El fiscal Fernando Bermejo detalla en el seu escrit que el 27 de setembre del 2002 es va registrar una transferència de 4.409.633 euros des d'un compte del primogènit de l'expresident a Andorra cap a aquest fons, gestionat per JP Morgan i domiciliat al paradís fiscal de les Illes Verges.

El testimoni ha explicat que ell també va invertir una quantitat en aquest fons, però que no té res a veure amb el que va fer el fill de l'expresident català, a qui només li va recomanar. «Jo no gestionava el fons i eren inversions individuals. Jo no sé res de la inversió de Pujol Ferrusola», ha remarcat.

Un exresponsable d'una constructora assegura que Pujol Ferrusola li va oferir gestionar el seu personal si li adjudicaven obres

Qui va ser director general del grup Benito Arnó e Hijos també ha declarat avui. Ha assegurat que **el fill gran de l'exmandatari català li va oferir proporcionar-li el personal que necessitaria si resultava adjudicatari** d'algun dels projectes que licitava l'Ajuntament de Madrid dins del que es va conèixer com el 'Pla Zapatero' per lluitar contra l'atur de llarga durada.

Juan Alberto Arqués Fondevila ha assenyalat que coneixia Pujol Ferrusola i que en un moment determinat li va oferir els seus **serveis per proporcionar-li personal a Madrid**, si finalment la seva constructora resultava adjudicatària d'algun dels 25 projectes als quals va optar per l'Ajuntament madrileny dins del pla per lluitar contra l'atur de llarga durada que havia posat en marxa el Govern de José Luis Rodríguez Zapatero.

«El 2010 o finals del 2009, arran del '**Pla Zapatero**', em va proposar que tenia una consultora i que, si resultàvem concessionaris d'algun projecte de l'Ajuntament de Madrid, ell podia gestionar-nos la contractació de personal d'acord amb aquestes licitacions, que eren d'un fons d'ocupació social», en què si eres «adjudicatari estaves obligat a contractar personal en atur de llarga durada». «Com que no teníem seu a Madrid, Pujol ens va oferir els seus serveis. Ens vam presentar a 25 obres i no ens en van adjudicar cap», va explicar Arqués.

A la pregunta de per què Pujol Ferrusola podia tenir aquests contactes a Madrid, el testimoni ha afirmat que no ho sabia, però que sense comptar amb els serveis que li oferia no hauria pogut concórrer a aquests projectes d'obres, que finalment no es van adjudicar, per la qual cosa la relació comercial no es va arribar a materialitzar.

El fiscal Fernando Bermejo li ha preguntat també pel pagament de la companyia d'una sèrie de quantitats a la mercantil Hispart, que va fer treballs per Convergència Democràtica (CDC) i el seu administrador, ja mort, va ser condemnat per finançament il·legal en el **cas del Palau**

de la Música. El testimoni ha dit no recordar res d'això, que havien passat gairebé 20 anys i que potser li ho podria haver explicat algú del departament d'administració i tresoreria de l'empresa. Ha afegit que, pel que va saber el 2018, quan va ser citat a declarar davant del jutge instructor, Hispart s'ocupava de fer-los esdeveniments i els va proporcionar grups electrògens per destruir balast, una cosa que a finals dels noranta i principis dels 2000 els va fer falta. Ha afegit que ja no conservava cap justificació comptable.